

ли ѿма власть мжжъ да ѡстаѡви женѡ та си: ѡскѡшавѡюще го.

3 ѿ Исѡсъ ѡговорѡ, ѡ рече ѡмъ: що вѡ ѡ заповѣдѡлъ Мѡѡсѡей;

4 ѿ ѡни речеѡхѡ: Мѡѡсѡей ѡ заповѣдѡлъ да напише книга простѣна, ѡ да ѡ ѡстаѡви.

5 Н ѡговорѡ Исѡсъ, ѡ рече ѡмъ: по вѡше то тѡвѡрдо сѣрдѡце вѡ написа Мѡѡсѡей тѡлѡ заповѣдѡ:

6 Но ѡ начѡло то на-создѡнѡе то, мѡжъ ѡ женѡ ги ѡ сотворѡилъ Бѡгъ.

7 (Н рече:) заради товѡше ѡстаѡви челоѡвѣкъ бащѡ си ѡ мѡйка си, ѡ ще се прилѣпѡи при женѡ та си.

8 Н ще бѡдатъ двѡма та вѡ ѡднѡ плѡть: што не сѡ вече двѡма, но ѡднѡ плѡть.

9 ѡновѡ прѡчее што ѡ ѡ Бѡгъ сѡединѡилъ, челоѡвѣкъ да го не раздѣлѡва.

10 Н вѡ кжѡца та пѡки ѡученицѡ те мѡ го попытѡхѡ за товѡ.

11 Н рече ѡмъ: кѡйто си ѡстаѡви женѡ та, ѡ ѡженѡсе за дрѡга, прѡлюбѡдѣйствѡва сѡ нѡа.

12 Н ѡко женѡ та ѡстаѡви мжжѡтъ си, ѡ ѡженѡсе за дрѡгиго, прѡлюбѡдѣйствѡдва

13 Н принѡсѡхѡ мѡ дѡцѡ, да се прикосне до нѡхъ: ѡ ѡученицѡ те се кѡраха на ѡнѡ, што го донѡсѡхѡ.

14 ѿ Исѡсъ, кѡто видѡ разсѡрдѡсе, ѡ рече ѡмъ: ѡстаѡвѡете дѡцѡ та да дохѡждѡтъ кодъ мѡне, ѡ не бранѡте ѡмъ: зашто на-такѡва ѡ цѡрство то Бжѡе.

15 "Истина вѡ говорѡмъ: зашто кѡйто не прѡимѡ цѡрство то Бжѡе кѡто ѡднѡ дѡтѡ, не ще да влѣзе вѡ него.

16 Н кѡто ги пригѡрѡлѡ тѡри си рѡче те на нѡхъ, ѡ благѡсловлѡваше ги.

17 Н кѡто ѡвлѣзе тѡй на пѡтѡатъ, прѡтѡрѡ ѡднѡ челоѡвѣкъ, ѡ клекнѡ на колѣна та си прѡдъ него, ѡ попытѡ го: ѡучѡтелю блѡгѡй, што да напѡрѡвимъ да наслѣдимъ живѡтъ вѣчнѡй;

18 ѿ Исѡсъ мѡ рече: што ме вѡкашъ блѡгъ; нѡкой не ѡ блѡгъ, тѡкмѡ ѡднѡ Бѡгъ.

19 Заповѣди те знѡешъ: не прѡлюбѡдѣйствѡй: не ѡукради: не ѡжесѡдѣтелствѡй: не сотворѡ ѡбѡда нѡкомѡ: почитѡй бащѡ си ѡ мѡйка си.

20 ѿ тѡй ѡговорѡ, ѡ рече мѡ: ѡучѡтелю, тѡлѡ самѡ сѡчки те сѡхранѡилъ ѡ младѡсть тѡ си.

21 ѿ Исѡсъ кѡто поглѣднѡ на него возлѡкѡ го, ѡ рече мѡ: тоще ѡднѡ ти не достѡига: ѡди, ѡ што ѡмашъ